

- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr 009249 z dnia 6 września 2007 r., Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwot innych niż wnioskowane. Regionalny program operacyjny „Campania” 2000 — 2006 (nr CCI 1999 IT 16 1PO 007);
- oraz wszelkich wcześniejszych aktów związanych z tymi notami lub na których podstawie zostały one wydane i w konsekwencji obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są identyczne jak przywołane w sprawie T-345/05 Republika Włocha przeciwko Komisji ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004, str. 55.

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2007 r. — Francja przeciwko Radzie

(Sprawa T-382/07)

(2007/C 283/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues i A.-L. During, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 809/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 894/97, (WE) nr 812/2004 oraz (WE) nr 2187/2005 w odniesieniu do pławnic ⁽¹⁾;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rozporządzenie będące przedmiotem niniejszej skargi ma na celu jednolite zdefiniowanie pławnic. Skarżąca kwestionuje definicję przyjętą w tym rozporządzeniu w zakresie, w jakim włącza ona do kategorii pławnic sieci takie jak sieć do połowu tuńczyków „thonaille” i z tego powodu włącza je do zakresu

zakazu ich stosowania przewidzianego w art. 11 rozporządzenia nr 894/97 ⁽²⁾.

W uzasadnieniu skargi skarżąca twierdzi w pierwszej kolejności, że nieważność zaskarżonego rozporządzenia należy stwierdzić z powodu braku uzasadnienia, ponieważ nie podaje ono powodów, dla których rozszerza ono ograniczenia stosowania pławnic na sieci stabilizowane takie jak sieć „thonaille”.

Po drugie zaskarżone rozporządzenie narusza jej zdaniem również zasadę proporcjonalności, ponieważ zakaz stosowania pławnic, tak jak zostały one zdefiniowane, ma charakter oczywiście nieproporcjonalny, biorąc pod uwagę cele, które zakaz ten ma realizować, oraz cechy szczególne sieci „thonaille” w porównaniu do innych rodzajów pławnic.

W końcu skarżąca utrzymuje, że zakaz stosowania pławnic, tak jak zostały one zdefiniowane w rozporządzeniu nr 809/2007, jest dyskryminujący, ponieważ ze względu na ich cechy szczególne brak jest uzasadnienia dla traktowania sieci typu „thonaille” w taki sam sposób jak inne pławnice.

⁽¹⁾ Dz.U. L 182, str. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) NR 894/97 z dnia 29 kwietnia 1997 r. ustanawiające środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych (Dz.U. L 132, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2007 r. — Comune di Napoli przeciwko Komisji

(Sprawa T-388/07)

(2007/C 283/73)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Comune di Napoli (przedstawiciele: F. Sciandone i G. Tarallo adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007)3893 z dnia 8 sierpnia 2007 r.;
- zasądzenie odszkodowania od Komisji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.